

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 2C/93/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6213209437
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Petrusová
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2014:6213209437.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd vo Veľkom Krtíši samosudkyňou JUDr. Elenou Petrusovou v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a. s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpeného Bobák ,Bollová a spol. s.r.o. so sídlom Dr.Vl. .Clementisa 10 , Bratislava, proti odporkyni P. L. , G.. XX.XX.XXXX K. C. XX , o zaplatenie 656,57 Eur istiny s prísl. takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 348,57 Eur spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 398,57 Eur od 15. 06. 2012 do zaplatenia a to všetko v mesačných splátkach po 20 Eur, splatných k rukám navrhovateľa vždy do 15. dňa v mesiaci, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku, pod stratou výhody splátok.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

Žiadny z účastníkov n e m á na náhradu trov právo.

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom navrhovateľ žiadal súd, aby uložil odporkyni povinnosť zaplatiť mu sumu 656,57 Eur istiny s príslušenstvom a to na tom skutkovom základe, že s odporkyňou uzatvoril zmluvy č. Q., Q., ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky. V zmysle predmetných zmlúv vypožičal odporkyni 2 SIM karty, ktoré umožňujú odporkyni využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom. K SIM kartám boli priradené účastnícke telefónne čísla XXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXX. V návrhu navrhovateľ ďalej uviedol, že v snahe predísť procesnej neistote pri posudzovaní nároku na zaplatenie žalovanej sumy z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody v časti zmluvnej pokuty vo výške 308 Eur s tým, že ustanovenie dodatku, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón, bolo v inom súdnom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 a v súlade s ustanovením § 53 a) O. z. je navrhovateľ, ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky, sa domáha nároku vo výške škody voči odporkyni , ktorá mu vznikla za odpredané mobilné telefóny/ telekomunikačné zariadenia Prange Stockholm vo výške 99 Eur, HTC Wildfire S dark grey vo výške 209 Eur. Táto škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, čo predstavuje pre neho škodu, ktorú mu odporkyňa spôsobila tým, že získala mobilný telefón/ telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom dodatku sa zaviazala používať služby a za tieto služby platiť po dobu viazanosti a následne porušila svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (doba viazanosti)a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Navrhovateľ ďalej v písomne podanom návrhu uviedol, že zmluvná pokuta mala byť preventívnym a uhradzovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku odporkyne, pričom po právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku navrhovateľ ustanovenia zmluvy,

konkrétne dodatkov k zmluve, ktoré mu súdne rozhodnutie vytýkalo dal do súladu so zákonom a týmto súdnym rozhodnutím. Navrhovateľ ďalej v návrhu uviedol, že odporkyňa v zmysle dodatku si bola vedomá, že mobilný telefón/ telekomunikačné zariadenie je predávané za cenu uvedenú v článku 1 bode 1, 3 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že odporkyňa sa zaviazala užívať služby po dobu dohodnutú v dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že mu vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia./). Navrhovateľ ďalej uviedol, že odporkyňa nezaplatila riadne a včas cenu poskytnutých služieb vo výške 398,57 Eur fakturovaných v období 02. 2012 do 04. 2010, pričom z tejto sumy zaplatila len 50 Eur. Navrhovateľ ďalej žiadal, aby súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť mu 348,57 Eur ako čiastku za neuhradené služby a sumu 308 Eur ako náhradu škody, ktorá mu preukázateľne vznikla.

Dňa 28.11.2013 pod č. k. 3Ro/506/2013 súd vydal platobný rozkaz, ktorým uložil odporkyni, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi sumu 656,57 €, spolu s úrokom z omeškania 9% ročne z dlžnej sumy od 15.06.2012 do zaplatenia a nahradil trovy konania vo výške 196,34 € alebo, aby v tej istej lehote podal odpor na tomto súde. Dňa 10.12.2013 / v zákonnej 15 dňovej lehote/ odporkyňa doručila súdu podanie ,z ktorého obsahu vyplývalo, že sa jedná o odpor, ako aj odvolanie proti výroku o trovách konania. Vyšší súdny úradník podaním zo dňa 13.02.2014 vyzval odporkyňu, aby sa jednoznačne vyjadrila, či jej podanie označené ako „odvolanie“ treba považovať za odpor alebo len za žiadosť o povolenie splácať dlh a či tento dlh voči navrhovateľovi uznáva. Odporkyňa na základe tejto výzvy súdu doručila podanie označené ako „Žiadosť o povolenie splácať dlh“, z ktorého obsahu nevyplýva ,že by dlh uznala , uviedla aké sú jej majetkové pomery a žiadala o povolenie dlh splácať v splátkach. Vyšší súdny úradník mal za to, že nejde o odvolanie, ani odpor a dal pokyn na vyznačenie právoplatnosti na platobnom rozkaze. Z úradného záznamu zo dňa 11.06.2014 vyplýva, že odporkyňa sa dotazovala z akého dôvodu platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť, keďže ona požiadala o stanovenie splátok a svoju žiadosť riadne odôvodnila. Dňa 15.04.2014 zákonná sudkyňa dala úpravu pre kanceláriu, že zo strany odporkyne bol podaný odpor, preto došlo k zrušeniu platobného rozkazu s tým, že právoplatnosť na platobnom rozkaze bola vyznačená nesprávne. Následne súdna tajomníčka vyznačila zrušenie právoplatnosti na predmetnom platobnom rozkaze a dala úpravu na prevedenie veci do registra „C“.

Podľa ustanovenia § 200ea ods. 1 O. s. p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa ustanovenia § 115a ods. 2 O. s. p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných ustanovení zákona. Keďže v danom prípade sa jedná o spor, ktorého výška nepresahuje 1.000 Eur, ide o drobný spor, preto potom súd v danej veci pojednávanie nenariadil.

Podľa ustanovenia § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa ustanovenia § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ktorej vyúčtovanie

doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní vyúčtovaných služieb.

Podľa ustanovenia § 494 Občianskeho zákonníka, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorá vznikla porušením právnej povinnosti.

Podľa ustanovenia § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných ustanovení zákona. Podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal zaplataenia ceny za poskytnuté telekomunikačné služby, ktoré poskytol odporcovi a to vo výške 348,57 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne. V konaní mal nesporne preukázané, že účastníci uzavreli Zmluvy o pripojení spolu s dodatkami k týmto zmluvám dňa 11. 04. 2008 a na základe týchto zmlúv odporkyňa využíval služby navrhovateľa, avšak za tieto riadne nezaplatila a preto .za obdobie od júla 2010 do októbra 2010 vznikol dlh v celkovej výške 398,57 Eur. Potom, ako sa navrhovateľ pokúsil pokusom o pokonávku o zaplataenie žalovanej sumy zo dňa 31. 05. 2012, kedy oznámil odporkyňi sumu neuhradených faktúr, odporkyňa za poskytnuté služby zaplatila len sumu 50 Eur, preto si potom navrhovateľ uplatnil úrok z omeškania z dlžnej sumy od 15. 06. 2012, po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku. Súd preto potom uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi uvedenú sumu, keďže mal za to, že odporkyňa ako dlžníčka má povinnosť z platného záväzkového vzťahu podľa ustanovenia § 494 Občianskeho zákonníka zaplatiť navrhovateľovi cenu služby a navrhovateľ ako veriteľ je oprávnený to od nej požadovať a keďže sa odporkyňa dostala do omeškania so zaplataením peňažného dlhu, vznikol navrhovateľovi aj nárok na zaplataenie úroku z omeškania a to v súlade s návrhom navrhovateľa, teda po uplynutí lehoty, ktorá bola odporkyňi poskytnutá na dodatočné plnenie. Súd uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 348,57 Eur istiny, ako cenu za poskytnuté služby a úrok z omeškania vo výške 9 % ročne v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v spojení s ustanovením § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. Odporkyňi s prihliadnutím na jej osobné ,majetkové a zárobkové pomery dlžnú sumu s prísl. povolil súd v zmysle ustanovenia § 160 ods.1 O, s. p. splácať v mesačných splátkach po 20 Eur, splatných k rukám navrhovateľa do 15.dňa v mesiaci , počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku ,pod stratou výhody splátok.

Keďže sa navrhovateľ domáhal náhrady škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu a akciovou cenou vo výške 308 Eur, v tejto súvislosti mal súd preukázané, že rozsudkom Okresného súdu v Prešove zo dňa 13. 08. 2010, č. k. 17C/23/2010-65 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 29. 06. 2011, č. k. 2Co/137/2010 bola zmluvná pokuta rovnakého významu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Citované ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Táto zmluvná podmienka je neplatná v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, pričom sa jedná o absolútnu neplatnosť. Jej ďalším používaním dodávateľ, v tomto prípade navrhovateľ vytvára protiprávny stav zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa týka celého textu predmetnej zmluvnej podmienky a zmluvnej podmienky ako celku, preto sa nemôže jednať len o čiastočnú neplatnosť zmluvnej pokuty. Zmluvnú pokutu uplatňovanú z absolútne neplatného zmluvného dojednania nemožno zmoderovať, pretože tomu bráni jej neplatnosť. Navrhovateľ sa napriek uvedenému domáha náhrady škody z dôvodu porušenia povinnosti odporkyne zotrvať s ním v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov, pričom s prihliadnutím na uvedené je preto potom potrebné nárok navrhovateľa posudzovať podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako tzv. všeobecnú občianskoprávnu zodpovednosť. Predpokladom vzniku všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti je protiprávny úkon, spôsobenie škody príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie. Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť jednak z porušenia zmluvných, alebo iných záväzkových

povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú, alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných zákonom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 Občianskeho zákonníka možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti. Pre vznik zodpovednosti za škodu je však nevyhnutné kumulatívne spojenie všetkých štyroch uvedených predpokladov. Pri neexistencii čo i len jedného z nich, zodpovednosť za škodu nie je daná. V danej veci dôkazné bremeno zaťažuje navrhovateľa. Zo strany navrhovateľa však nebolo v konaní ničím preukázané, že došlo k splneniu už prvého predpokladu a to protiprávneho úkonu zo strany odporkyne, navrhovateľ totiž nepreukázal, že by došlo k ukončeniu zmluvy niektorým spôsobom uvedeným v článku 4 bod 4, 1 vo všeobecných obchodných podmienkach. Podľa ustanovenia § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka písomne uzavretá dohoda, sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne. Navrhovateľ však v danej veci nepreukázal písomné ukončenie písomne uzavretej Zmluvy o pripojení, súd mal za to, že odporkyňa svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom po dobu 24 mesiacov splnila a preto ani tento dôvod predpokladu vzniku škody nie je daný. Podľa vyjadrenia navrhovateľa, škoda mu vznikla ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu predaného odporkyne a ich akciovou cenou. Podľa názoru súdu ani v prípade, aj keby bol zo strany odporkyne splnený predpoklad protiprávneho úkonu k vzniku škody navrhovateľovi by nedošlo, pretože za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky navrhovateľa tento predáva mobilné telefóny za nižšiu ako skutočnú cenu. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu tak nie je následkom tvrdeného, ale nepreukázaného protiprávneho úkonu odporcu, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporcom. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nespĺnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože tento za mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenie obdržal dojednanú kúpnu cenu. Vzhľadom na uvedený záver súdu nebol teda splnený ani tretí predpoklad pre vznik škody, pretože aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania odporkyne v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom určitú dobu, dôvodom navrhovateľom tvrdeného zmenšenia majetku navrhovateľa ako uplatnenia škody by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpne zmluvy s odporcom s obdržaním dojednanej kúpnej ceny. Z týchto dôvodov preto potom súd návrh navrhovateľa vo zvyšku, v časti o zaplatenie sumy 308 Eur ako náhrady škody zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. V prejednávanej veci mal každý z účastníkov úspech len čiastočný, preto potom súd vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd do Banskej Bystrice a to písomne v štyroch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona/ Zák . č. 233/1995 o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov/.